

«Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, φυλάξате εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον.» (Ιούδα, α' : 20,21)

Ο άνθρωπος εφ' όσον είναι πλασμένος 'κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Θεού', νοιώθει την ανάγκη να έχει επικοινωνία με τον δημιουργό του. Οι πρωτόπλαστοι, Αδάμ και Εύα, πριν την πτώση τους, είχαν καθημερινή επικοινωνία με το Θεό. Με την παρακοή τους στο θέλημα του Θεού μπήκε η αμαρτία και ο θάνατος στη ζωή τους και αυτή η άμεση επικοινωνία με τον Δημιουργό τους διακόπηκε.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήρθε για να αποκαταστήσει τη χαμένη αυτή επικοινωνία, πληρώνοντας για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων πάνω στο Σταυρό του Γολγοθά. Εφόσον ο άνθρωπος πιστέψει στον Ιησού Χριστό και βαπτιστεί ☐ στο νερό, σώζεται και γίνεται παιδί του Θεού (Μάρκος, ις' :16). Ο Κύριος Ιησούς με τη θυσία Του, έδωσε τη δυνατότητα, σε όλους μας που πιστεύουμε σ' Αυτόν, τον δικό Του Ουράνιο Πατέρα Θεό, να Τον κάνει και δικό μας .

Για τον χριστιανό, η εν Πνεύματι Αγίω και όχι τυπική προσευχή, είναι απαραίτητη για τη νικηφόρα έκβαση του επίγειου αγώνα του. Η προτροπή του Κυρίου Ιησού είναι, '

Αιτείτε, και θέλει σας δοθή ☐ ζητείτε, και θέλετε ευρεί ☐ κρούετε και θέλει σας ανοιχθή ☐ διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών ευρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή'.

Βέβαια ο ίδιος ο Κύριος θέτει πρώτα ιεραρχία στα αιτήματά μας λέγοντας,

‘Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή’
(Ματθαίος, ς' 33, ζ' :7-8).

Επίσης, ‘Ελεγε δε και παραβολήν προς αυτούς περί του ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται και να μη αποκάμνωσι, ... , ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτών αυτού, των βώντων προς αυτόν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμήδι' αυτούς; σας λέγω, ότι θέλει κάμει την εκδίκησιν αυτών ταχέως. Πλην ο Υιός του ανθρώπου όταν έλθη, άρα γε θέλει ευρεί την πίστιν επί της γης;’ (Λουκάς, ιη' :1,7-8).

Οπότε ο Κύριος θέλει πάντοτε να προσευχόμαστε και να μην αποκάμουμε, αλλά να περιμένουμε με πίστη ότι θα απαντήσει τον κατάλληλο καιρό. Ο Πατέρας Θεός, έχει βάλει σαν κριτήριο της

ευαρέσκειάς Του, την πίστη μας σε Αυτόν: 'Χωρίς δε πίστεως αδύνατον να ευαρεστήση τις εις αυτόν □ διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν, πρέπει να πιστεύση, ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν' (Εβραίους, ια' : 6).

Ένα ωραίο γραφικό παράδειγμα πίστης και ταπείνωσης είναι η γυναίκα η Χαναναία η οποία βρήκε τον Κύριο Ιησού και τον παρακαλούσε να βγάλει το δαιμόνιο από την κόρη της, αλλά εκείνος αρχικά δεν της αποκρίθηκε. Έπειτα οι μαθητές είπαν στον Κύριο να την διώξει και εκείνος της είπε ότι στάλθηκε στα απολωλότα πρόβατα του οίκου Ισραήλ. Η γυναίκα τον προσκύνησε, και Του είπε να την βοηθήσει, αλλά εκείνος της είπε, 'δεν είναι καλό να πάρει κάποιος το ψωμί των παιδιών και να το ρίξει στα σκυλάκια'. □ Εκείνη του απάντησε, 'ναι Κύριε αλλά και τα σκυλιά τρώνε από τα πεσμένα □ ψίχουλα του τραπεζιού των κυρίων τους'. Τότε ο Κύριος της απάντησε, 'ω γυναίκα,

μεγάλη η πίστη σου, ας γίνει σε σένα αυτό που θέλεις' , και γιατρεύτηκε η κόρη της εκείνη την ώρα (Ματθαίος, ιε' :22-28). Βλέπουμε ότι η γυναίκα της οποίας η κόρη είχε δαιμόνιο, ήλθε από τα μακρινά μέρη της, να ζητήσει με πίστη από τον Χριστό να της θεραπεύσει την κόρη. Αρχικά έλαβε αρνητική και στη συνέχεια προσβλητική 'κατ' ανθρώπους' απάντηση μιας και ο Κύριος την παρομοίωσε με τα □ 'σκυλάκια'. Εκείνη όμως με πίστη και ταπείνωση απαίτησε □ με παρρησία το 'ψίχουλο' που σαν 'σκυλάκι' δικαιούταν και τελικά έλαβε την απάντηση που ήθελε. Αυτό που συμπεραίνουμε είναι ότι ο Κύριος στην εκζήτηση ενός αιτήματος με πίστη δεν μπορεί να πει όχι, παρότι αρχικά δεν απαντάει, όμως ακούει □ και τελικά κάνει έκβαση.

Επί πλέον πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Πατέρας Θεός θα απαντήσει θετικά σε αιτήματα που είναι σύμφωνα με το θέλημά Του: 'Και αυτή είναι η παρρησία την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι, εάν ζητώ μεν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. Και εάν εξεύρωμεν ότι ακούει ημάς, ό,τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν ότι λαμβάνομεν τα ζητήματα τα οποία εξητήσαμεν παρ'αυτού' (Α' Ιωάννου, ε' :14-15).

Γι' αυτό όταν προσευχήθηκε επανειλημμένα □ ο απόστολος Παύλος για θεραπεία, ναι μεν ο Κύριος του απάντησε, αλλά του απάντησε αρνητικά: «Και δια να μη υπεραίρωμαι δια την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, άγγελος Σατάν, δια να

με ραπίζη, δια να μη υπεραίρωμαι. Περί τούτου τρεις παρεκάλεσα τον Κύριον, δια να απομακρυνθῇ ἀπ' ἐμοῦ ἡ δύναμις μου ἐν ἀδυναμία δεικνύεται τελεία. Με ἄκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθῇ μάλλον εἰς τὰς ἀδυναμίας μου, δια να κατοικήσῃ ἐν ἐμοὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορινθίους, ιβ':7-9). Εἰδὼν, ὁ Κύριος δὲν ἀπαντᾷ σὲ αἴτημα θεραπείας διότι ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ ὅτι ὁ λόγος εἶναι ἀφ' ἐνός γὰρ να μὴν υπερηφανεύεται ὁ ἴδιος ἀπὸ τῶν ἀποκαλύψεων ποὺ τοῦ δείχνει ὁ Κύριος καὶ ἀφ' ἐτέρου διότι ὁ Κύριος θέλει να φανερώσῃ τὴν δύναμὴν Του στὴν ἀδυναμία τῆ δικῆς του. Ἡ υπερηφάνεια, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος ἀναφέρει δια Πνεύματος Ἁγίου στὴν πρὶν ἐπιστολὴν τοῦ στον Τιμόθεον, εἶναι ἡ καταδικὴ τοῦ διαβόλου (Α' Τιμόθεον, γ':6).

Σίγουρα ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ πιστοῦ στον Κύριον δοκιμάζεται ὅταν ἑαυτὸς καθυστερεῖ να ἀπαντήσῃ ἢ ἀπαντᾷ ἀρνητικὰ ἢ σὲ κάποιο αἴτημά του, γι' αὐτὸ ἡμεῖς προσέξουμε να μὴ ἀπογοητευόμαστε ἀλλὰ να συνεχίσουμε να προσευχόμαστε στον Θεὸ γὰρ τὰ αἴτήματά μας, ἔχοντας ὑπόψιν τὸ γεγραμμένο: «Μὴ ἀποβάλητε λοιπόν τὴν παρρησίαν σας, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Διότι ἔχετε χρεῖαν ὑπομονῆς, δια να κάμῃτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ να λάβῃτε τὴν ἐπαγγελίαν» (Εβραῖους, ι':35-36).

Στὴν ἀναγεννημένη ἐκκλησία τοῦ Κυρίου, οἱ πιστοὶ γὰρ να προσεύχονται ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ζητᾶνε τὴν βάπτισιν ἢ πλήρωσιν με Ἅγιον Πνεῦμα καὶ αὐτὸ διότι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς εἶπε πως μετὰ ἀπὸ ἑαυτὸν θα ἔρθῃ ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας (Ἰωάννης, ιε':26-27, ις':7-14) γὰρ να «ἐνδύονται» οἱ μαθητὲς δύναμιν ἐξ ὕψους (Λουκάς, κδ':49). Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βαπτίζεται στο Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πνευματικὴν δύναμιν ποὺ λαμβάνει, λαλεῖ ὅπως τὸ Πνεῦμα τοῦ δίνει, νέες ἢ ξένες γλῶσσες (Μάρκος, ις':17, Πράξεις, β':1-4), γὰρ τὴν προσωπικὴν τοῦ πνευματικῆς ἐν Χριστῷ οἰκοδομὴν καὶ σαν σημεῖον πρὸς τοὺς ἀπίστους, βέβαια σύμφωνα με τὴν τάξιν ποὺ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου θέτει (Α' Κορινθίους, ιδ':1-40).

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι πλούσιον σὲ χαρίσματα μέσα στὴν ἀναγεννημένη ἐκκλησία γὰρ να οἰκοδομῇ πνευματικὰ τοὺς πιστοὺς. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα εἶναι: ὁ λόγος σοφίας, ὁ λόγος γνώσεως, πίστις, χαρίσματα ἰαμάτων, ἐνέργειες θαυμάτων, προφητεία, διακρίσεις πνευμάτων, εἶδη γλωσσῶν, ἐρμηνεία γλωσσῶν (Α' Κορινθίους, ιβ':7-11).

Ἔτσι εἶναι εὐάρεστο στο Θεό, γὰρ να λειτουργῇ σωστά ἡ

**αναγεννημένη εκκλησία Του, σαν σώμα Χριστού και 'στύλος και
εδραίωμα της αληθείας', όλα τα μέλη της να προσεύχονται εν Πνεύματι
□ Αγίω έτσι ώστε να φανερώ νονται στη ζωή και στο περπάτημά τους
πρώτα ο καρπός (Γαλάτας, ε':22-26) αλλά και τα χαρίσματα του Αγίου
Πνεύματος. Αμήν!**